

6 ΜΑΪΟΥ 2026

† Ἡ ἑορτὴ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Ἰωβ τοῦ δικαίου (1700-1500 π.Χ.). Σεραφίμ ὀσίου τοῦ ἐν τῷ ὄρει Δομβοῦς (†1602), Σοφίας ὀσίας τῆς ἐν Κλεισούρα Καστορίας.

Τυπικὸν Πεντηκοσταρίου,
Τετάρτη Μεσοπεντηκοστῆς §§23-25.

* * * * *

Τῆ ΤΡΙΤῆ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΣΠΕΡΑΣ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἦχος π' Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α ας και
τοι οισ ε εν τοις μνη μασι ζω ην χα ρι σα α με
εκ γ.
νος

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ

ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὡς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, Ψαλτήριον δὲν στιχολογεῖται διὰ

τὴν δεσποτικὴν ἑορτὴν. Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους
στὶ καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα τρία Προσόμοια, δευτεροῦντες
αὐτά.

Ἦχος Πά ρ

Κ^{Β8} υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ο ος σε ε ει σα
κουου ου σο ο ονμου ει σα κου σο ον μουου Κυ υ υ
ρι ι ι ι ε ^{Π9} Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ^{Δι}
ει σα α α κου σο ο ο νμου ^{Β8} προ σχεστηφω νη η
η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου ^{Π9} εν τω κε κρα
γε ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα ακου σο ον μουου
Κυ υ ρι ι ε ε ^{Β8}
Κ^{Β8} α τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ χη η η
μου ως θυ μι α α α μα α ε νω πι ο ο ο
ον σου ^{Π9} ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω
ω ω ω ων μου ^{Β8} θυ σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι
νη η ει σα α α ακου σο ονμουου Κυ υ ρι ι
ε ε ^{Β8}

Ἡ Στιχολογία. $\epsilon \chi$

Θ^{B8} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κηντω στο μα τι ι μου

και θυ υ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου $\epsilon \chi$

Μ^{B8} η εκκλι νης την καρ δι ανμου εις λο γους πο νη

ρι ι αστου προ φα σι ζεσ θαι προ φα α σεις εν α μαρ τι

ι αις $\epsilon \chi$

Σ^{B8} υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν

και ου μη συν δυ α σω με τα των ε κλε κτων αυ των $\epsilon \chi$

Π^{B8} αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με $\epsilon \chi$ ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα

να α τω την κε φα λη ην μου $\epsilon \chi$

Ο^{B8} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι

κρι ται αυ των $\epsilon \chi$

Α^{B8} κου σονται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη

σαν $\epsilon \chi$ ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης $\epsilon \chi$ δι ε

σκορ πι σθη τα ο στα αυ των παρατον Α α δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λησ την ψυ χη

ην μου

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε

στη σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με ε νων την α νο μι ι αν

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μα ρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε

ελ θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

η μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απα γγε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε γνωστας τρι βους μου

Ε^{B8} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρου
ψανπα γι δαμοι^{ε 7x}

Κ^{B8} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε
πε βλεπον^{ε 7x} και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκων με

Α^{B8} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε
στινο εκ ζη τωντην ψυ χη ηνμου^{ε 7x}

Ε^{B8} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει
η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων^{ε 7x}

Π^{B8} ρο σχες προς την δε η σι ινμου ο ο τι ε τα
πει νω θην σφο ο δρα^{ε 7x}

Ρ^{B8} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο ο
τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με^{ε 7x}

Ε^{B8} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ηνμουτου
ε ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου^{ε 7x}

Ε^{B8} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν
τα πο δω ως μοι^{ε 7x}

χη ημου ε πι τον Κυ ρι ον

καὶ πάλιν

Πάρεστιν ἡ μεσότης ἡμερῶν, ...

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας
ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ

ρι ον

Η κε σε και αι ευφ ρανθη η Σι ων ευ α γγε λι

σθει σης της Χρι στου Α α να στα σε ως οι δε πι

στοι αυ της γο νοι η γαλ λι α σαν το τ τον θε ε

α σα με νοι και εκ πλυ υ νον τα Πνευ μα τι ου

υ πον χρι στο κτο νι ι ας ευ τρε πι ζε ται πα νη γυ

ρι ζου σα την των ε κα τε ρων ευ φρο συνον με σο

τη τα


Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

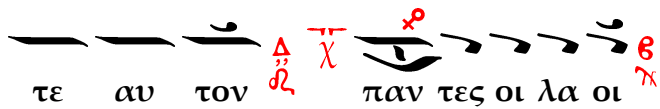
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται
τον Ισ ρα ηλ εκ

πα σω ωνταν α νο μι ων αυ τ

καὶ πάλιν

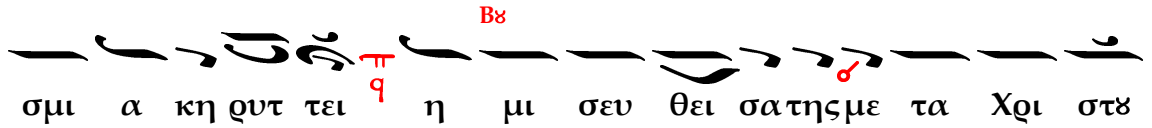
Ἦκουσε καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών, ...

Στίχ. ε'. Αινείτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,  ε παι νε σα

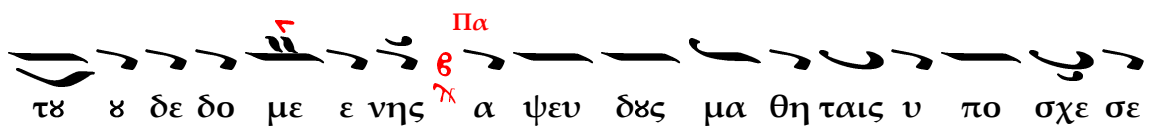
 τε αυ τον παν τες οι λα οι

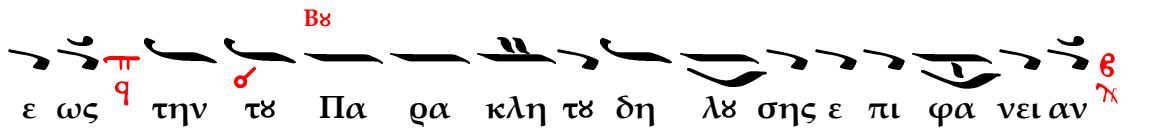
Η  γγι κεν η η τθ θει ς δα ψι λης χυ σις ε πι

 παν τας ως περ γε ε γρα α πται Πνευ ματος η προ θε


 σμι α κη ρυτ τει η μι σευ θει σα της με τα Χρι στθ

 θα να τον και τα φη ην και α να στα σιν παρ αυ

 τθ ς δε δο με ε νης α ψευ δες μα θη ταις υ πο σχε σε

 ε ως την τθ Πα ρα κλη τθ δη λθ σης ε πι φα νει αν

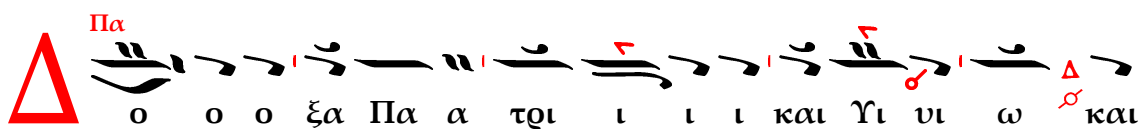
Στίχ. ς'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

 του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι ω να

καὶ πάλιν

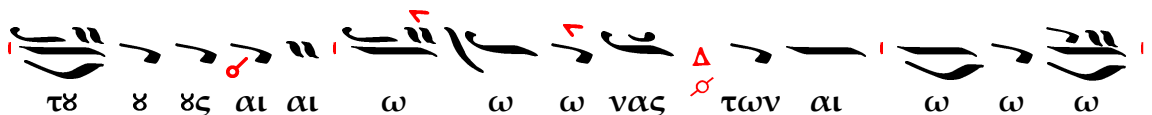
Ἦγγικεν ἡ τοῦ θεοῦ δαφιλῆς, ...

Ἦχος  Πα 

Δ  ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και

 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Κ  αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

 τθ ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω

νων α α α μην

Τ^{Πα} ης ε ορ της με ε σθ σης ^{Δι} της σης Χρι στε
α α να στα α α α σε ε ε ε ως ^{Πα} και θει ας
πα α ρθ θ σι ας ^{Δι} τθ α γι ι θ θ θ σθ Πνε
ευ μα α α α τος ^{Πα} συ νελ θον τες των θα αυ
μα α τω ω ω ω ν σθ ^{Δι} α νυ μνθ θ μεν τα α α μν
στη η ρι ι ι ι α ^{Πα} εν η κα τα α πεμ ψο
ο ο ν η η μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ν ^{Κε}
το με ε γα ε λε ο ο ο ο ο σ ^{Δι}

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχλιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὕμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Φως ι ι λα α ρο ο ο ν α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τθ

8 8 Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

ου μα κα α ρος Ι η η σ8 8 Χρι ι

στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην

η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον

υ υ μν8 8 με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο

ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α

Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι

και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

αι αις αι σι ι ι αις Γι υι ε ε Θε ε 8

8 8 ζω ω η η ην ο ο ο δι δ8ς δι ι ο ο ο

ο ο κο ο οσ μος σε ε δο ξα α α α

α α α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι-θ

Φ ως ι λα α ρον α γι ας δο ο ο ξης α
 θα να α τς Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι
 ου μα καρος Ι η σς Χρι ι ι στε ελ
 θο ο ον τες ε πι ι την η λι ς δυ υ υ
 σιν ι δο ντε ες φως ε σπε ρι νον υ μνσ μεν
 Πα τε ε ρα Υι υι ο ον και Α α γι ο ον Πνε ευ
 μα Θε ε ο ον α ξι ο ο ον σε εν πα α σι
 και ρις υ μνει ει ει σθαι αι φω ναις αι σι ι αις Υι
 ε ε Θε ε ε ου ου ζω η η η ην ο δι ι
 δς ς δι ο ο ο ο ο κο ο σμος σε ε δο
 ξα α α ζει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

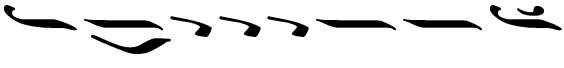
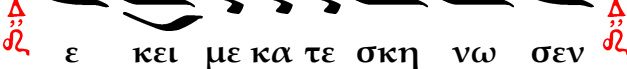
Καὶ φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.


Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας.



Ἦχος ♯ Πα ρ

Τ ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
 πα σαστας η με ραστηςζω ης μσ

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

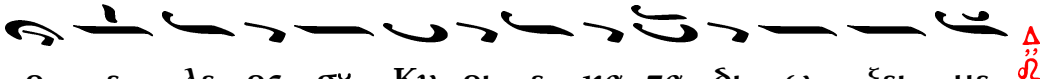
χλόης 
ε κει με κα τε σκη νω σεν 



T ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με 


πασσας η με ρασηζω ης μη 

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ

φοβηθήσομαι κακά 
ο τι συ υ μετ ε μη ς ς ει 

T ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με 


πασσας η με ρασηζω η ης μη ς ς 

Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Μιχαίου τὸ Ἀνάγνωσμα

(κεφ. δ' 2, γ' 2, ε' 4).

Τάδε λέγει Κύριος· Ἐκ Σιών ἐξελεύσεται νόμος, καὶ λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ, καὶ κρινεῖ ἀνὰ μέσον λαῶν πολλῶν, καὶ ἐλέγξει ἔθνη ἰσχυρά, ἕως εἰς γῆν μακράν. Ὅτι πάντες οἱ λαοὶ πορεύονται ἕκαστος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ἡμεῖς δὲ πορευσόμεθα ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν, εἰς τὸν αἰῶνα. Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· Ἀκούσατε βουνοί, καὶ φάραγγες, θεμέλια τῆς γῆς, ὅτι κρίσις τῷ Κυρίῳ πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ· διελεγχθήσεται γὰρ μετὰ τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων· Λαὸς μου, τί ἐποίησά σοι, ἢ τί ἐλύπησά σε; ἀποκρίθητί μοι. Διότι ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐξ οἴκου δουλείας ἐλυτρώσάμην σε, καὶ ἐξαπέστειλα πρὸ προσώπου σου τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρών. Λαὸς μου, τί ἐβουλεύσαντο κατὰ σοῦ οἱ ὑπεναντίοι; εἰ ἀνηγγέλη σοι, ἄνθρωπε, τί καλόν; καὶ τί Κύριος ἐκζητεῖ παρὰ σοῦ, ἀλλ' ἢ τοῦ ποιεῖν κρίμα, καὶ ἀγαπᾶν ἔλεος, καὶ ἔτοιμον εἶναι τοῦ πορεύεσθαι μετὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου; Διότι ἐν ἰσχύϊ μεγαλυνθήσεται Κύριος, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ, ἕως ἄκρων τῆς γῆς.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα

(νε' 1-13).

Τάδε λέγει Κύριος· Οἱ διψῶντες, πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ· καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε· καὶ φάγεσθε, καὶ

πίεσθε, άνευ άργυρίου και τιμής, οίνον και στέαρ· ότι, τάδε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ ύμιν· Λαός μου, άντλήσατε ύδωρ μετ' ευφροσύνης εκ των πηγών του σωτηρίου· και έρεΐς εν τή ήμέρα εκείνη· Ύμνεΐτε τον Κύριον, βοάτε το όνομα αυτού, αναγγείλατε εν τοΐς έθνεσι την δόξαν αυτού, μιμνήσκεσθε, ότι ύψώθη το όνομα αυτού· Λαός μου, άκούσατέ μου, και φάγεσθε άγαθά, και έντρυφήσει εν άγαθοΐς ή ψυχή ύμων· Προσέχετε τοΐς ώσιν ύμων, και έπακολουθήσατε ταΐς όδοΐς μου· είσακούσατέ μου, και ζήσεται εν άγαθοΐς ή ψυχή ύμων· και διαθήσομαι ύμιν διαθήκην αιώνιον, και επικαλέσεσθε· ήνίκα δ' άν έγγίζητέ μοι, απολειπέτω ό άσεβής τας όδους αυτού, και άνήρ άνομος τας βουλας αυτού, και επιστραφήτε προς με και έλεήσω ύμās, και αφήσω τας άμαρτίας ύμων· Ου γάρ εισιν αί βουλαί μου, ώσπερ αί βουλαί ύμων· λέγει Κύριος· άλλ' ώσπερ απέχει ό ουρανός από της γής, ούτω απέχει ή όδός μου από των όδων ύμων, και τα διανοήματα ύμων από της διανοΐας μου· Ός γάρ εάν καταβή ύετός, ή χιών εκ του ουρανού, και ου μη αποστραφή εκείθεν, έως άν μεθύση την γην, και εκτέκη, και βλαστήση, και δώ σπέρμα τω σπείροντι, και άρτον εις βρωσιν· ούτως εΐται το ρήμά μου, ό εάν εξέλθη εκ του στόματός μου, ου μη αποστραφή προς με κενόν, έως άν συντελεσθή πάντα όσα ήθέλησα, και ευοδώσω τας όδους μου, και τα έντάλματά μου· Έν γάρ ευφροσύνη εξελεύσεσθε, και εν χαρᾶ διδαχθήσεσθε· τα γάρ όρη και οΐ βουνοΐ εξαλοϋνται, προσδεχόμενοι ύμās εν χαρᾶ· και πάντα τα ξύλα του άγρου επικροτήσει τοΐς κλάδοις αυτών· και άντι της στοιβής, αναβήσεται κυπάρισσος· άντι δε της κονύζης, αναβήσεται μυρσίνη· και εΐται Κύριος εις όνομα, και εις σημείον αιώνιον, λέγει Κύριος ό Θεός, ό άγιος Ίσραήλ.

Παροιμιών το Άνάγνωσμα

(θ' 1-11).

Η σοφία ώκοδόμησεν έαυτῆ οΐκον, και ύπήρεισε στύλους έπτά· έσφαξε τα έαυτῆς θύματα, και εκέρασεν εις κρατήρα τον έαυτῆς οΐνον, και ήτοιμάσατο την έαυτῆς τράπεζαν· Απέστειλε τοϋς έαυτῆς δούλους, συγκαλοϋσα μετα ύψηλου κηρύγματος επί κρατήρα, λέγουσα· Ός εΐται άφρων, εκκλινάτω προς με· και τοΐς ένδεέσι φρενών είπεν· Έλθετε, φάγετε των έμών άρτων, και πίετε οΐνον όν κεέρακα ύμιν· Απολείπετε άφροσύνην, και ζήσεσθε· και ζητήσατε φρόνησιν, ίνα βιώσητε, και κατορθώσητε σύνεσιν εν γνώσει· Ο παιδεύων κακούς, λήψεται έαυτῶ άτιμίαν· έλέγχων δε τον άσεβῆ, μωμήσεται έαυτόν· οΐ γάρ έλεγχοι τω άσεβεΐ, μώλωπες αυτῶ· Μη έλεγχε κακούς, ίνα μη μισήσωσί σε· έλεγχε σοφόν, και άγαπήσει σε· Δίδου σοφῶ άφορμήν, και

σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίω, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου· καὶ βουλὴ Ἁγίων, σύνεσις· τὸ δὲ γνῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς· τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήτησιν χρόνον καὶ προστεθήσεται σοὶ ἔτη ζωῆς.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσασμεν ἐπὶ

σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Π^{Πα} εν τη κοστης εφεστη η κεν η των η με ρω ων
 με ε σο ο ο ο της εν η Χρι στος πα ρα γυμ νω
 σα ας α μυ υ δρωσ θε ἰ κην δυ να στει αν Πα ρα λυ
 το ον συ νε ε ε σφι ι ι ι γ ξε λο γω αυ τον της
 κλι ι νης ε ξα να α στη η η σας και θε ο
 πρε πως θα αυ μα τς ρο γων εν ο στρα κι νω σω ω
 ω ω μα α α α τι τοις αν θρω ποις ε δω ρη σα α
 το την αι ω νι ι ον ζω ω ην και το με γα
 ε ε ε λε ε ε ε ος

Στίχ. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκθήσω ἀπ' ἀρχῆς·
 ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου, ὄρος Σιών τοῦτο
 ο κα

τε σκηνω ωσας ε ε ε εν α α α αυ τω

Ε^{Πα} ν τω Ι ε ρω ε πε ε εστης η σο φι ι α

τς Θε ε ς με σς ση ης της Ε ε ε ε ο ο ο

ορ της δι δα σκων και ε λεγ χων τς α πει θεις Ι ς

δαι αι αι ς τς Φα ρι σαι αι ς και αι Γραμ μα α τεις

και βο ων παρρη σι α προ ο ο ος α α α αυ τς

ο δι ψων ερ χε σθω προς με και πι νε τω υ δωωρ

ζω η η ρον και ς μη δι ψη η η σει ει ει Εις το ον

αι ω ω ω ω να ο πι στευ ων τη ε μη χρη στο

τη η τι πο τα μοι ρευ σς σιν εκ της κοι λι ι ι ας

α αυ τς ζω ω η η η ης αι αι ω νι ι ι ι

ς ω της α γα θε τη η τος και της ευσπλαγχνι α ας

ς Χρι στε ο Θε ος η η μων δο ο ο ο ξα α α α

σοι

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰῶνων εἰργάσατο

σωτηρίαν
εν με ε ε σω α αυ της

Ο τε το με σον της Ε ορ τη η ης ε πε ε

στη α νε βη ο Ι η σος ε πι το ο ι ε ε ρον

και ε δι σα σκε λε γων τς α πει θει εις Ι ι ι

ς δαι αι αι ς ο δι ψων ερ χε σθω προς με και

πι ι νε ε τω υ δω ρ ζ ω η ρο ον αι ω ω ω

νι ι ι ι ον και ς μη δι ψη η ση η ει ει εις

το ο ον αι ω ω να ο πι στευ ων εις ε με

πο τα μοι ρευ σς ς σιν εκ της κοι λι ι ι ας α αυ τς

και αι ε ξει το ο φω ω ως τη ης ζω ω ω

ης

Ἦχος Ἀδ' Νη ρ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τς αι αι ω

ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην

M ^{Πα} ε σου ^{Νη} σης της ε ο ορ της ^Δ δι ^δ δα σκον το ος
 σου ^Δ Σω ω τηρ ^δ ε λε ε γο ον οι Ι ου ου ου
 δαι αι αι αι οι ^ν πω σ ου τος οι δε ε γραμμα α τα ^β
 μη με μα α α α ^Δ θη η η η κω σ ^δ α γνο ουν τε ες
 ο ο τι συ ει ει η η σο ο φι ι ι ι α ^Δ η
 κα τα σκευ α α σα α σα τον κο σμον δο ο ξα α σοι οι
 οι οι ^{Νη} ^ν

Μετά τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὁδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,

εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *